

Ingelijst in Licht bij U en bij ons.

Aan muren, op dressoirs, schouwen of speciaal ingerichte gedachtenishoekjes zie ik ze: foto's van overleden dierbaren. Ouders, je partner, zussen, broers, een overleden kind, of (zo schrijnend!) meerdere kinderen. Soms komen de foto's ter sprake en wordt verteld wie wie is. Of misschien beter gezegd: was.

In onze Oude Kerk hangt op het koor een kunstwerk, die wij 'gedachtenisroos' noemen. Daarin hangen gestileerde hederablaadjes, gemaakt van ongebakken rode klei. Op die blaadjes staan de namen van hen die ons in de gemeente ontvallen zijn. Wanneer een gemeentelid sterft, wordt in de zondagsdienst daarna het blaadje bevestigd, als we het overlijden hebben afgekondigd. Het blaadje blijft een jaar hangen, daarna ontvangen de nabestaanden deze. Op de Eeuwigheidszondag (dit jaar 22 november), worden de namen genoemd van hen die in het voorbije kerkelijke jaar overleden zijn.

In de Mariakapel van de St. Stephanuskerk is een kunstwerk waaraan gedachteniskruisjes hangen. Deze worden aan nabestaanden uitgereikt op Allerzielen, 2 november, de dag dat tijdens de viering de namen van hun gestorvenen dierbaren van het afgelopen jaar worden voorgelezen. Althans, zo ging dat altijd.

Maar dit jaar is het gedenken overal heel anders en dat alles ten gevolge van de maatregelen rond het Covid-19 virus. 'Verbonden in Licht' op de Algemene Begraafplaats moest met pijn in het hart worden afgelast. De Allerzielenviering ging dit jaar niet door, wel was de kerk open, kon men een kaarsje ontsteken en het gedachteniskruisje in ontvangst nemen. Op de Eeuwigheidszondag zal er vanuit de Oude Kerk een on-linedienst plaatsvinden, want wij vieren momenteel zonder publiek. Maar wel worden de namen voorgelezen en zijn de nabestaanden uitgenodigd de dienst thuis mee te beleven.

Hoewel het gedenken dit jaar totaal anders gaat overal, blijft er wel aandacht voor, op veel creatieve manieren. De uitvaartonderneming die de begrafenis van mijn in het voorjaar overleden oom verzorgde, nodigde ons uit om een on-line bijeenkomst te volgen, met daarbij een link naar het programma. En zo wordt er door vele organisaties gezocht naar alternatieven om tóch, zij het op afstand, maar tóch waardig te kunnen blijven gedenken.

Terug naar foto's van gestorven dierbaren in huizen van nabestaanden (of mooier: voortbestaanden). Lijsten en lijstjes van hout of metaal of ander materiaal omranden de foto's. Maar je kunt dus ook zijn 'ingelijst in Licht'. Ik vind dat een meesterlijke dichterlijke vondst van ds. Sytze de Vries, die de ontroerend mooie Gedachteniscantate 'Koester de namen' schreef. Cantor-organist en componist Toon Hagen uit Zwolle maakte de muziek. Als u op YouTube 'Koester de namen' intikt, kunt u het eerste deel van de cantate horen en zien uitvoeren.

"Koester de namen, die wij hier gedenken, dat zij geborgen zijn in Uw genade, ingelijst in Licht bij U en bij ons". Als wij zo onze geliefden gedenken, en ze ter sprake komen en we kijken naar hun foto, en vertellen wie iemand was, dan mogen we tegelijkertijd weten dat diegene IS! Opgenomen en ingelijst in Licht dat nooit doven zal.

Ds. Johan Meijer